

SUTTANTAPIṬAKE KHUDDAKANIKĀYE

MILINDAPAÑHAPĀḶI

&

MILINDA VẤN ĐẠO

8. SIKKHĀPADAPAÑÑĀPANAPAÑHO

1. “Bhante nāgasena, ye te ahesuṃ tikicchakānaṃ pubbakā ācariyā seyyathīdaṃ: nārado, dhammantarī, aṅgīraso, kapilo, kaṇḍaraggi, sāmo, atulo, pubbakaccāyano. Sabbe p’ ete ācariyā sakim̐ yeva roguppattiñca nidānañca sabhāvañca samuṭṭhānañca tikicchañca kiriyañca siddhāsiddhañca sabbantaṃ niravasesaṃ jānitvā: ‘Imasmiṃ kāye ettakā rogā uppajjissanti’ ti ekappahārena kalāpaggāhaṃ karitvā suttaṃ bandhiṃsu. Asabbañño ete sabbe. Kissa pana tathāgato sabbañño samāno anāgataṃ kiriyaṃ buddhaññaṇena jānitvā: ‘Ettake nāma vatthusmiṃ ettakaṃ nāma sikkhāpadaṃ paññāpetabbaṃ bhavissati’ ti paricchinditvā anavasesato sikkhāpadaṃ na paññāpesi? Uppannuppanne vatthusmiṃ, ayase pākaṭe, dose vitthārike puthugate, ujjhāyantesu manussesu, tasmim̐ tasmim̐ kāle sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññāpesi” ti?

2. “Ñātametaṃ mahārāja tathāgatassa: ‘Imasmiṃ samaye imesu manussesu ujjhāyantesu¹ sādhiḃkaṃ diyadḍhasikkhāpadasataṃ paññāpetabbaṃ bhavissati’ ti. Api ca tathāgatassa evaṃ ahoṣi: ‘Sace kho ahaṃ sādhiḃkaṃ diyadḍhasikkhāpadasataṃ ekappahāraṃ paññāpessāmi, mahājano santāsamaṃpajjissati: ‘Bahukaṃ idha rakkhitaḃbaṃ, dukkaraṃ vata bho samaṇassa gotamassa sāsane pabbajitun’ ti. Pabbajitukāmā’ pi na pabbajissanti. Vacanañca me na saddahissanti. Asaddahantā te manussā apāyagāmino bhavissanti. Uppannuppanne vatthusmiṃ dhammadesanāya viññāpetvā pākaṭe dose sikkhāpadaṃ paññāpessāmi” ti.

3. “Acchariyaṃ bhante nāgasena buddhānaṃ! Abbhutaṃ bhante nāgasena buddhānaṃ! Yāva mahantaṃ tathāgatassa sabbaññaṇānaṃ! Evametaṃ bhante nāgasena suniddiṭṭho eso attho tathāgatena. ‘Bahukaṃ idha rakkhitaḃban’ ti² sutvā sattānaṃ santāso upajjeyya, eko’ pi jinasāsane na pabbajeyya, evametaṃ tathā sampaṭicchāmī” ti.

Sikkhāpadapaññāpanapañho aṭṭhamo.

*****

¹ ujjhāyantesu - itisaddo Ma, PTS potthakesu na dissate.

² sikkhitabban ti - Ma.

8. CÂU HỎI VỀ SỰ QUY ĐỊNH ĐIỀU HỌC:

1. “Thưa ngài Nāgasena, những người đã là những vị thầy ở thời quá khứ của các người thầy thuốc, tức là: Nārada, Dhammantarī, Aṅgīrasa, Kapila, Kaṇḍaraggi, Sāma, Atula, Pubbakaccāyana. Tất cả các vị thầy này cùng một lúc biết một cách trọn vẹn về tất cả các điều ấy là về sự phát sanh của bệnh, sự khởi đầu, bản chất, nguồn sanh khởi, cách chữa trị, việc cần làm, thành công hay không thành công (nghĩ rằng): ‘Ở cơ thể này chừng này thứ bệnh sẽ phát sanh,’ sau đó gom chung lại một mối rồi buộc lại sợi chỉ (đâu mối). Tất cả những vị này không phải là các bậc Toàn Tri. Trái lại, đức Thế Tôn, trong khi là đấng Toàn Tri, với trí tuệ của vị Phật biết được sự việc ở vị lai rằng: ‘Trong chừng này sự việc, sẽ phải quy định chừng này điều học,’ sau khi xác định tại sao Ngài đã không quy định điều học một cách toàn diện? Đến khi mỗi một sự việc đã được sanh khởi, tiếng xấu đã rõ rệt, sự sai trái đã lan rộng, đã đi xa, trong khi dân chúng phàn nàn, rồi vào từng thời điểm một Ngài đã quy định điều học cho các đệ tử?”

2. “Tâu đại vương, đối với đức Như Lai, điều này đã được biết đến: ‘Vào lúc này, trong lúc những người này đang phàn nàn, một trăm năm mươi điều học có tính cách phụ trội sẽ phải được quy định.’ Tuy nhiên, đức Như Lai đã khởi ý như vậy: - Nếu Ta sẽ quy định một trăm năm mươi điều học có tính cách phụ trội vào một lúc, số đông người sẽ có sự hoảng sợ: ‘Ở đây, có nhiều việc cần phải gìn giữ. Quả là việc khó khăn để xuất gia ở Giáo Pháp của Samôn Gotama.’ Thậm chí những người có ý định xuất gia cũng sẽ không xuất gia. Và họ sẽ không tin vào lời nói của Ta. Trong khi không tin tưởng, những người ấy sẽ đi đến chốn đọa đày. Đến khi mỗi một sự việc đã được sanh khởi, sau khi làm cho họ nhận thức nhờ vào sự thuyết giảng Giáo Pháp, khi sự sai trái đã rõ rệt, thì ta sẽ quy định điều học.”

3. “Thưa ngài Nāgasena, thật là kỳ diệu đối với chư Phật! Thưa ngài Nāgasena, thật là phi thường đối với chư Phật! Trí Toàn Tri của đức Như Lai lớn lao đến thế! Thưa ngài Nāgasena, điều này là như vậy, ý nghĩa này đã khéo được giải thích bởi đức Như Lai. Sau khi nghe rằng: ‘Ở đây, có nhiều việc cần phải gìn giữ,’ sự hoảng sợ có thể sanh khởi ở chúng sanh, thậm chí không có đến một người có thể xuất gia ở Giáo Pháp của đấng Chiến Thắng. Trẫm chấp nhận điều này đúng theo như vậy.”

Câu hỏi về sự quy định điều học là thứ tám.

*****